

- po drugie, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 1) i art. 108 art. 2 TFUE stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznane spółce A/S Femern Landanlæg państwowe gwarancje i pożyczki na sfinansowanie krajowych połączeń kolejowych nie mają wpływu na wymianę między państwami członkowskimi;
- po trzecie, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2 TFUE stwierdzając, że koszty krajowych połączeń kolejowych mogą zostać uwzględnione przy obliczaniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu intensywności pomocy dla Fixed Link (w kontekście analizy zgodności), choć zdaniem Sądu finansowanie przyznane krajowym połączeniom kolejowym nie stanowi pomocy państwa;
- po czwarte, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznana spółce A/S Femern ma zachęcający skutek;
- po piąte, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż duńskie władze przedstawiły alternatywny scenariusz odpowiedni dla potrzeb dokonywanej przez Komisję oceny konieczności pomocy;
- po szóste, Sąd dopuścił się naruszenia prawa stwierdzając, że przyznana spółce A/S Femern pomoc nie powoduje nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-290/16, Fruits de Ponent/Komisja, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Fruits de Ponent, S.C.C.L.

(Sprawa C-183/19 P)

(2019/C 148/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Fruits de Ponent, S.C.C.L. (przedstawiciele: M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego przez izbę trzecią Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-290/16, Fruits de Ponent/Komisja (!);
- tytułem głównym, zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, i w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania na to pozwala: (i) wydanie orzeczenia w przedmiocie skargi wniesionej w pierwszej instancji i uwzględnienie żądań niniejszej strony; oraz (ii) obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwu instancjach lub
- tytułem ewentualnym, w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia przez Trybunał: (i) przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz (ii) postanowienie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

1. W pierwszej kolejności wnoszący odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok narusza art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ⁽²⁾ w zakresie, w jakim: (i) w ramach oceny kwestii istnienia wystarczająco istotnego naruszenia stosuje nieistotne kryteria; (ii) kwestionuje, że w sytuacji gdy Komisja podejmuje działania w przypadku poważnych zakłóceń na rynku w ramach WPR, jednym z jej celów powinno być zapewnienie poziomu życia rolników (art. 39 ust. 1 lit. b) TFUE); (iii) kwestionuje, że Komisja powinna zbierać dane inne niż przewidziane w przepisach; oraz (iv) utrzymuje, że Komisja nie powinna zbierać danych dotyczących cen, jakie uzyskują rolnicy.
2. W drugiej kolejności wnoszący odwołanie uważa, że Sąd w zaskarżonym wyroku: (i) przeinacza okoliczności faktyczne, dokonując oceny przedstawionych dowodów w oczywście błędny sposób; (ii) narusza zasady regulujące rozkład ciężaru dowodu, uznając określone okoliczności faktyczne za udowodnione, mimo iż były sprzeczne z przedstawionymi dowodami; i (iii) narusza zasadę venire contra factum propium non valet, uznając za zasadne twierdzenia Komisji, które są sprzeczne z odpowiedziami przedstawione przez tę instytucję obywatelom w ramach zasady przejrzystości.
3. W trzeciej kolejności wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd w zaskarżonym wyroku naruszył art. 296 TFUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ: (i) pominięto argumenty wnoszącej odwołanie dotyczące faktu, że Komisja powinna była uzyskać informacje służące osiągnięciu celu utrzymania poziomu życia producentów; i (ii) pominięto i przeinaczono twierdzenia wnoszącego odwołanie dotyczące faktu, że celem Komisji powinno być zagwarantowanie poziomu życia rolników, uniemożliwiając mu w ten sposób uzyskanie przed sądem odpowiedzi na jego argumentów.
4. W czwartej kolejności wnoszący odwołanie uważa, że w niniejszym przypadku naruszono art. 39 TFUE i art. 219 rozporządzenia 1308/2013 ⁽³⁾ w zakresie, w jakim na wypadek sytuacji kryzysowej odpowiedzialność w zakresie uruchomienia nadzwyczajnego mechanizmu w sytuacji kryzysowej spoczywa wyłącznie na Komisji, a nie na wnoszących odwołanie lub na stowarzyszeniach producentów.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2018:934.

⁽²⁾ Dz.U. 2012,C 326, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671).